

som helst bare kunne være medlem af hvad som helst, f.eks. arbejde for Det Radikale Venstres folketingsgruppe uden at være medlem af Det Radikale Venstre?

(Kort bemærkning).

Ida Jørgensen (RV):

Først så vil jeg lige komme med en korrektion. Jeg har ikke sagt, at Det Radikale Venstre vil undlade at fremsætte forslag om at afskaffe eksklusivbestemmelser, men jeg har sagt, at vi givet vil dæmpe vores kritik, fordi vi tager Menneskerettighedsdomstolens afgørelser meget alvorligt.

Og så til spørgsmålet om, hvorvidt en ansat i Det Radikale Venstres folketingsgruppe også skal være medlem af Det Radikale Venstres landsorganisation. Det er altså et problem, vi aldrig har haft, så vi har aldrig taget stilling til det. Jeg vil da indrømme, at det ville være meget utraditionelt, hvis det var på den måde. Men jeg kan bare sige, at det aldrig har været et problem, og vi synes, at der er masser af forhold i det her samfund, som er et problem, som vi vil bruge vores energi på at gøre noget ved i stedet for at løse nogle forhold, som aldrig har givet anledning til problemer.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Fru Ida Jørgensen snakkede om, at Menneskerettighedsdomstolen havde lavet den maksimale bemanding i sit kammer. Jeg har læst mange domspræmisser i forbindelse med den her sag. Jeg har læst noget tilbage fra Landsrettens afgørelser, og jeg har også læst en hel del højesteretsafgørelser.

I domspræmisserne bliver det meget stærkt fremført, at det her jo er meget principielt, og det er det jo sådan set, fordi det handler om, hvorvidt aftalesystemet kan undergraves via de uorganiserede arbejdsgivere, og hvad man eventuelt skal sætte i stedet. Og der har man jo så været inde på, at man så må lave en forandret lovgivning, som sikrer lønmodtagerne.

Jeg forstår godt, hvis Menneskerettighedsdomstolen er nødt til at bemande sig med det maksimale antal for at få disse afgørelser gjort så principielle, men også så retfærdige som muligt, således at man er fuldstændig klar over, hvad det er, man opnår, i det øjeblik man sådan set går ind og stadfæster, at uorganiserede arbejdsgivere har muligheden for at undergrave.

Jeg ville også, hvis det var mig, der ledede Menneskerettighedsdomstolen, sørge for, at der var den maksimale bemanding.

Kl. 13.55

(Kort bemærkning).

Ida Jørgensen (RV):

Jeg betragter det mest som en kommentar til det, som jeg har sagt. Jeg vil bare gentage, at jeg mener, at Menneskerettighedsdomstolen anser det for en principiel sag, når de sætter 17 dommere til at se på det. Og hvad grunden til det er, kan jeg jo ikke svare på.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Med hele min lange redegørelse om, hvordan det har set ud i de forskellige retter omkring det principielle, håber jeg også, at fru Ida Jørgensen forstod, at mit spørgsmål gik på, at det her er noget meget principielt, og derfor er det selvfølgelig nødvendigt. Derfor kan man jo ikke udelukke, at det er en grund til, at Menneskerettighedsdomstolen sådan set også har maksimeret dommerantallet.

(Kort bemærkning).

Ida Jørgensen (RV):

Sådan som jeg husker de her referater fra dommene i lands- og Højesteret, har de lagt vægt på, at medarbejderne har været klar over, at det var et kendt vilkår, da de blev ansat. Men spørgsmålet er jo, selv om det her vilkår er kendt: Er det så et rimeligt vilkår? Man kunne jo altså sagtens stille nogle vilkår, som var kendt, men som var ganske urimelige. Jeg går ud fra, at det, som Menneskerettighedsdomstolen vil tage stilling til, er, om dette kendte vilkår forekommer urimeligt i forhold til menneskerettighedserklæringen.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Vi står jo over for en i virkeligheden meget klassisk diskussion, nemlig en diskussion, som handler om, hvor grænserne for frihed er, eller rettere sagt, hvor forskellige frihedsrettigheder støder sammen.

Hvis nu der var nogen, der stillede sig op på denne her talerstol og sagde: Jeg har total ytringsfrihed – og så bare sagde to ord, som jeg